Při návrhu komplexních cyber-physical systémů je často nemožné dopředu předvídat všechny potencionální situace a připravit odpovídající taktiky pro adaptaci na změny v dynamickém prostředí, což velmi škodí robustnosti a spolehlivosti těchto systémů. Ze situací mimo očekávanou „obálku adaptability“ mohou povstat všemožné problémy, od poruchy jedné komponenty až po selhání celého systému. Samoadaptační přístupy jsou typicky omezeny na volbu taktiky z pevně dané množiny taktik. Meta-adaptační strategie posouvají hranice adaptability vlastní systému vytvářením nových taktik za běhu. Tato práce rozvíjí a implementuje vybrané meta-adaptace pro IRM-SA v jDEECo a vyhodnocuje jejich účinnost na experimentálním scénáři založeném na případové studii o koordinaci hasičů.